

Abstrakt

Práce se zaměřuje na antropomorfní prvky v malířství převážně 16. a 17. století. Antropomorfismus v malířství byl založen na myšlenkách antických filosofů, kteří vnímali svět jako organismus podobný člověku, a na které navázali teoretikové a umělci v renesanci. Nejzřetelněji se spojení člověka s přírodou projevuje v malbách antropomorfních krajin a map, z nichž nejrozšířenější byl typ Evropy jako korunované královny, který oslavoval habsburský rod podobně jako Arcimboldovy imperiální alegorie, s nimiž jsou porovnány. Dále se práce věnuje anamorfózám, a způsobu kreativního procesu, ve kterém jsou využívány struktury forem jako stimul imaginace. V poslední části se práce zabývá analogickými jevy v čínském umění a naznačuje možné směřování dalšího badatelského výzkumu.